EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 3.6.2024
COM(2024) 228 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren

Indhold

1 Indledning 2
2 Tilgang og værktøjer 2
3 Analyse af de lovgivningsmæssige rammer 3
3.1 Klassificering af slagtekroppe 3
3.1.1 Historisk tilbageblik 3
3.1.2 Den nuværende situation 4
3.2 Salgsbetegnelse 6
3.3 Markedsoplysninger 7
4 Medlemsstaternes og andre interesserede parters synspunkter 7
4.1 Respondenternes vurdering af klassificering af slagtekroppe 7
4.2 Respondenternes vurdering af salgsbetegnelser 8
4.3 Respondenternes supplerende bemærkninger 8
5 Konklusioner 9

1 Indledning

I henhold til artikel 225, litra dd), i forordning (EU) nr. 1308/2013 (forordningen om den fælles markedsordning)[1] skal Kommissionen senest den 30. juni 2024 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren.

Formålet med denne rapport er:

– at revidere de eksisterende regler om salgsbetegnelser og klassificering af slagtekroppe i fåre- og gedekødssektoren
– at fastslå, om der er behov for yderligere regulering på dette område.

2 Tilgang og værktøjer

For at indsamle ekspertudtalelser om gennemførelsen af klassificering af slagtekroppe og anvendelse af salgsbetegnelser i fåre- og gedekødssektoren udarbejdede Kommissionen i februar 2023 to undersøgelser. Den ene var henvendt til medlemsstaterne gennem ekspertgruppen vedrørende den fælles markedsordning for landbrugsprodukter og den anden var henvendt til de berørte parter i gruppen for civil dialog om animalsk produktion.

Kommissionen underrettede medlemsstaterne og interessenterne om både formålet med og tidsplanen for høringen, inden den blev iværksat, og mindede dem efterfølgende om behovet for, at de deltog i undersøgelsen. Kommissionen modtog input fra 26 medlemsstater (alle undtagen Frankrig) og fra kun fire interessenter fra organisationer fra Spanien, Østrig og Portugal.

Desuden understøttes nærværende rapport af:

– analyser af gældende og tidligere lovgivning, der er relevant for rapportens anvendelsesområde
– resultater af rapporter, evalueringer og revisioner udført af Kommissionen
– tilgængelige statistiske data for landbrugsprodukter
– bidrag fra eksperter fra ekspertgruppen om klassificering af slagtekroppe og interessenter fra gruppen for civil dialog om fåre- og gedemarkedet.

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

3 Analyse af de lovgivningsmæssige rammer

3.1 Klassificering af slagtekroppe

3.1.1 Historisk tilbageblik

Fra deres indførelse i 1992[2] var både klassificering og prisindberetning i henhold til Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe frivilligt for får. Dette adskiller sig fra oksekøds- og svinekødssektoren, hvor EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe er obligatorisk, da små slagterier kan være undtaget afhængigt af medlemsstaternes gennemførelse.

Yderligere detaljerede regler, herunder mere specifikke beskrivelser af kategorierne og fedtklasserne, blev fastsat i 1993[3]. Fællesskabets handelsklasseskema trådte i kraft den 6. marts 1993 med bestemmelser om prisindberetning baseret på klassificering med virkning første gang senest den 8. april 1993. På grundlag af disse bestemmelser offentliggjorde Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer i begyndelsen af 1995 brochurer på de fleste EU-sprog, der er udgivet af Europa-Kommissionen, og som forklarer skemaerne for klassificering af fårekroppe.

I første omgang var et af de langsigtede mål for EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe at danne grundlaget for en ny definition af standardkvaliteten af fårekroppe baseret på et EU-skema til fastsættelse af priser og beregning af præmier. Hensigten med EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe var, at det skulle være en kvalitetskontrol af handelsrelaterede transaktioner mellem fåreproducenter og kødforarbejdningsvirksomheder. Når lettere lammekroppe blev evalueret ud fra deres kropsbygning, blev det ikke anset for retfærdigt. Dette skyldes, at det systematisk straffede deres naturligt dårlige morfologi (langbenede racer), det reducerede forhold mellem underhudsfedt og indre fedtlag samt deres lave vægt. Der blev derfor udviklet et andet system til klassificering af lammekroppe på under 13 kg.

I henhold til artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92 skulle Kommissionen forelægge Rådet en rapport med henblik på at vurdere muligheden for at indføre obligatorisk klassificering af fårekroppe. I sin beretning, der blev offentliggjort i 1997[4], bemærkede Kommissionen, at operatører gjorde meget begrænset brug af handelsklasseskemaet for slagtekroppe, og den konkluderede, at medlemsstaterne fortsat bør anvende klassificeringen af fårekroppe på frivillig basis.

---

[2] Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92 af 23. juli 1992 om Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe og om EF-standardkvaliteten af ferske og kølede fårekroppe og om forlængelse af gyldigheden af forordning (EØF) nr. 338/91 (EFT L 214 af 30.7.1992, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1992/2137/oj).

[3] Kommissionens forordning (EØF) nr. 461/93 af 26. februar 1993 om gennemførelsesbestemmelser til Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe (EFT L 49 af 27.2.1993, s. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1993/461/oj).

[4] Beretning fra Kommissionen om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92 om Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe og om EF- standardkvaliteten af ferske og kølede fårekroppe og om forlængelse af gyldigheden af forordning (EØF) nr. 338/91 (COM/97/0250 final).

Den reform, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001[5] om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød, ændrede den måde, hvorpå den årlige præmie for moderfår blev beregnet. Kommissionen udsendte derfor en anden beretning til Rådet i 2002[6] for igen at analysere den mulige obligatoriske anvendelse af EU-handelsklasseskemaet for får. I denne anden rapport anbefalede Kommissionen fortsat, at brugen af skemaet ikke er obligatorisk på grund af manglende fremskridt med gennemførelsen af klassificeringen af slagtekroppe i mange medlemsstater.

Den tidligere fællesskabsgruppe for inspektion af handelsklasseskemaet for fårekroppe, jf. forordning (EØF) nr. 2137/92, aflagde kontrolbesøg i flere medlemsstater i perioden 1993-2000 med henblik på i første omgang at tilpasse klassificeringsnormerne blandt de nationale eksperter og sikre, at disse normer blev overholdt på de besøgte slagterier.

Gruppen konstaterede, at de fleste interessenter ikke var overbeviste om at anvende handelsklasseskemaet og prissætte fårekød på grundlag heraf. Kun i Frankrig, Finland og Sverige var EU-handelsklasseskemaet blevet udviklet i en væsentlig grad. De fleste producenter solgte får på grundlag af deres levende vægt direkte til slagterier, og i de tilfælde, hvor man gjorde brug af klassificeringen, var det primært for at opfylde krav fra slagteriets eller kundernes side.

Desuden undergravede forekomsten af forskellige præsentationer af slagtekroppe den gennemsigtighed, som skemaet var beregnet til at fremme, og lam blev solgt til samme basispris uanset slagtekroppens sammensætning eller kvalitet. Det var forvirrende og vildledende for producenterne at sammenligne markedspriser, som blev fastsat på grundlag af slagtekroppenes vægt.

3.1.2 Den nuværende situation

De gældende bestemmelser om klassificering af fårekroppe er fastsat i punkt C.III i bilag IV til forordning (EU) nr. 1308/2013 (forordningen om en fælles markedsordning), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1182[7] og i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1184[8].

Der findes to forskellige ordninger for frivillig klassificering af fårekroppe som følger:

– Den ene omhandler fårekroppe på 13 kg eller derover, som normalt kaldes "SEUROP-skemaet", hvor slagtekroppene klassificeres visuelt på grundlag af kropsbygning og

---

[5] Rådets forordning (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød (EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2529/oj).

[6] Beretning fra Kommissionen til Rådet om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2137/92 om Fællesskabets handelsklasseskema for fårekroppe (COM/2002/295 endelig).

[7] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1182 af 20. april 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår EU-handelsklasseskemaerne for slagtekroppe af kvæg, svin og får samt indberetning af markedspriser for visse kategorier af slagtekroppe og levende dyr (EUT L 171 af 4.7.2017, s. 74-99, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1182/oj.

[8] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1184 af 20. april 2017 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår EU-handelsklasseskemaerne for slagtekroppe af kvæg, svin og får og for så vidt angår indberetning af markedspriserne for visse kategorier af slagtekroppe og levende dyr (EUT L 171 af 4.7.2017, s. 103, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1184/oj).

fedningsgrad. Hvad angår kvæg, beskriver kropsbygningsklasserne (S, E, U, R, O og P) udviklingen af slagtekroppenes profiler, navnlig dele af høj værdi (bagfjerding, ryg, bov), og de angiver den samlede mængde muskel og fedt i forhold til knoglerne. Fedningsklasse (fra 1 til 5) beskriver mængden af synligt fedt på slagtekroppens yderside.

– Den anden ordning vedrører lammekroppe på under 13 kg og beskriver vægt, kødfarve og fedningsgrad, almindeligvis benævnt "A-skema". Det er derfor kun vægt (tre kategorier: < 7,0 kg slagtevægt, 7,1-10 kg slagtevægt og 10,1-13 kg slagtevægt), kødfarve og fedningsgrad, som tages i betragtning.

Der findes ingen lovbestemmelser om klassificering af slagtekroppe af geder.

På grund af en lavere produktionsmængde spiller klassificering af slagtekroppe af får og geder i Unionen i dag stadig en sekundær rolle i forhold til klassificering af kvæg og svin. Kun Bulgarien, Frankrig, Kroatien, Finland og Sverige bekræftede i ekspertgruppen om klassificering af slagtekroppe, der blev afholdt den 11. oktober 2023, at de klassificerede slagtekroppe af får i henhold til EU-handelsklasseskemaet på deres område. I disse medlemsstater klassificerede 277 slagterier i 2022 4 420 782 slagtekroppe af får, hvoraf 602 018 var voksne får (dvs. får ældre end 12 måneder), og 3 818 764 var lam (dvs. får yngre end 12 måneder). Dette udgjorde imidlertid mindre end 12 % af den samlede produktion af får i Unionen som helhed. Klassificeringen var mere relevant i kategorien for tunge lam end i kategorien for lette lam, hvor kun 111 130 slagtekroppe blev klassificeret ud af en samlet EU-produktion i 2022 på mere end 13,8 mio. slagtekroppe. Der er i øjeblikket ikke godkendt nogen automatiserede klassificeringsmetoder i EU.

Desuden spiller EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe ikke en væsentlig rolle i de fleste medlemsstater, når de indberetter priser på lam. I 2022 indberettede kun 103 fåreslagterier, der anvender EU-handelsklasseskemaet, noteringer til deres kompetente myndigheder på grundlag af klassificeringsresultater. I Kroatien svarede de indberettede priser fra handelsklasseskemaet til 40,8 % af de får, som årligt slagtes i medlemsstaten. Registreringen af priser fra de vigtigste producerende medlemsstater — Grækenland, Spanien, Italien, Portugal og Rumænien — stammer i høj grad fra direkte markedsføring af lam på husdyrmarkeder eller auktionsmarkeder. Til sammenligning er køb fra slagterier fremherskende i Belgien, Irland, Frankrig, Letland, Slovakiet, Finland og Sverige. De fleste af de lammenoteringer, der indberettes til myndighederne, beregnes ud fra partier af lam, der sælges på grundlag af antallet af dyr, levende vægt eller slagtet vægt.

Det forekommer ikke muligt at udvide anvendelsen af EU-handelsklasseskemaet til også at omfatte slagtekroppe af geder. Det ville være vanskeligt at fastlægge en standardkvalitet på grundlag af EU-skemaerne for fårekroppe, da definitionerne baseret på alder, vægt og fedtkriterier og produktionstype er meget forskellige. Sammenlignet med fårekroppe af samme alder og køn er gedekroppe faktisk mindre og har et mindre fedtlag. Udbyttet af slagtekroppen har tendens til at være mindre, hovedsagelig på grund af reduceret fedtindhold, da opfedningen finder sted meget senere i opdrætningsprocessen, mens vand- og dryptabet undertiden kan være ret højt (op til 8 %).

Desuden er et vigtigt træk ved slagtekroppe af geder, at næsten alle dele af slagtekroppen forbruges i nogle lande, og da hovedet i mange tilfælde ikke fjernes, er det vanskeligt at fastsætte en standardpræsentation i praksis.

3.2 Salgsbetegnelse

Fåre- og gedeprodukter er ikke omfattet af bestemmelserne om handelsnormer i forordningen om en fælles markedsordning.

Selv om gedekød ikke er opdelt i forskellige kategorier, er det dog veletableret at skelne mellem fårekategorier. I bilag I til forordningen om en fælles markedsordning omfatter del XVIII fåre- og gedekød samt levende får og geder, hvor lam defineres som får under ét år. Derimod definerer bilag IV, del C, kategorierne af klassificerede fårekroppe ved hjælp af bogstavet A for får yngre end 12 måneder og bogstavet B for andre får. Faktisk nævnes udtrykket "lam" også i forbindelse med klassificering af lette lam i de delegerede beføjelser, der er fastsat i artikel 19, stk. 6, litra c), i forordningen om en fælles markedsordning, hvor Kommissionen i forbindelse med artikel 21 om andre gennemførelsesbeføjelser i samme forordning bør vedtage gennemførelsesretsakter for at bemyndige medlemsstaterne til at anvende specifikke kriterier for klassificering af lam på under 13 kg slagtet vægt.

Desuden findes udtrykket "lam" i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1182 i betragtning 6, i artikel 3, stk. 2 og 21, og i bilag III. I henhold til artikel 13, litra a), nr. iv), er medlemsstaterne forpligtet til at indberette markedspriser for slagtekroppe af får yngre end 12 måneder. I henhold til artikel 11 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1184 skal der registreres markedspriser for fårekroppe i to vægtkategorier, der defineres som "lette lam" (mindre end 13 kg slagtet vægt) og "tunge lam" (13 kg slagtet vægt eller derover). Der findes ingen andre EU-retlige bestemmelser om registrering af markedspriser for andre slagtekroppe af får og geder.

Ud over forordningen om den fælles markedsordning synes begreberne for kød fra lam og kid udtrykkeligt at adskille sig fra andre kategorier af fåre- og gedekød i Unionens kombinerede nomenklatur fra 2022[9]. I Kommissionens gennemførelsesforordning defineres lam som dyr med en alder på op til et år i kapitel 1, 2, 4, 15, 16, 41, 43 og 51, mens udtrykket "kid" er nævnt i bestemmelse 1, litra c), i kapitel 41 (huder og skind), i pos. 4106 og i linje 4113 10 00. I artikel 31, stk. 1, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1988[10] om toldkontingenter efter "først til mølle"-princippet defineres udtrykket "kid" som en ged op til ét år gammel.

[9] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1832 af 12. oktober 2021 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EUT L 385 af 29.10.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1832/oj).

[10] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1988 af 11. november 2020 om regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 og (EU) nr. 510/2014 for så vidt angår forvaltningen af importtoldkontingenter efter "først til mølle"-princippet (EUT L 422 af 14.12.2020, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1988/oj).

I bilag I til forordning nr. 1165/2008[11] om statistikker over husdyrbestande og kødproduktion betegner udtrykket lam i punkt 2 om definitioner af fårekategorier handyr og hundyr på under 12 måneder.

3.3 Markedsoplysninger

For fårekød har Kommissionen fastsat bestemmelser om indberetning af priser på lammekroppe, da efterspørgslen efter kød fra dyr, der slagtes i en yngre alder, er mere repræsentativ af hensyn til markedets gennemsigtighed.

I henhold til artikel 25, stk. 2, litra c), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/1182 skal medlemsstaterne hvert år meddele Kommissionen det samlede antal får, som blev slagtet i det foregående kalenderår, opdelt efter vægtkategori.

For så vidt angår gedekød indsamler Kommissionen to gange om året oplysninger om gennemsnitspriser på grundlag af en undersøgelse, der er sendt til eksperter fra gruppen for civil dialog om animalsk produktion.

Kommissionen afholdt et forum for fårekød, der samlede repræsentanter for medlemsstater med en betydelig produktion samt producenter, forarbejdningsvirksomheder og forhandlere for at undersøge nuværende og fremtidige udfordringer for EU's fårekødssektor. Derefter præsenterede Kommissionen i oktober 2016 et dashboard for får og geder for at give ugentlige oplysninger om markedspriser, produktion og handel i Unionen og i lande uden for EU.

4 Medlemsstaternes og andre interesserede parters synspunkter

4.1 Respondenternes vurdering af klassificering af slagtekroppe

Fem medlemsstater bekræftede, at de anvender EU-klassificeringsskalaen for lammekroppe, og fire af dem anvender den også for voksne får (dvs. får, der er over 12 måneder gamle). Kun to medlemsstater gør det obligatorisk for alle aktører, mens klassificeringen af får i de to andre medlemsstater kun foretages af et lille antal slagterier på frivillig basis. Kroatien var den eneste medlemsstat, der bekræftede, at den gjorde brug af en obligatorisk klassificering af slagtekroppe for geder (både unge og voksne dyr).

Selv om de fleste respondenter anerkendte værdien af klassificeringen af slagtekroppe med henblik på at forbedre markedsgennemsigtigheden, øge produkternes markedsværdi og forbedre leverandørernes reaktion på markedsefterspørgslen, blev de ekstra omkostninger til klassificering nævnt som et af de største problemer ved at gøre brugen obligatorisk. Kun fire medlemsstater svarede positivt på indførelsen af en obligatorisk klassificering af får på EU-plan. Desuden bekræftede langt de fleste medlemsstater, at der ikke var nogen anmodning fra indenlandske aktører om at ændre den nuværende frivillige tilgang på EU-plan. Respondenterne pegede på, at fragmenteringen og/eller den ringe størrelse af deres hjemmemarkeder var alvorlige hindringer for at indføre obligatorisk anvendelse.

[11] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1165/2008 af 19. november 2008 om statistikker over husdyrbestande og kødproduktion og om ophævelse af Rådets direktiv 93/23/EØF, 93/24/EØF og 93/25/EØF (EØS-relevant tekst). (EUT L 321 af 1.12.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1165/oj).

Desuden ønskede kun fire medlemsstater at indføre specifik lovgivning om klassificering af slagtekroppe af geder. Mange respondenter anførte også, at indførelse af klassificering af slagtekroppe af geder ikke ville skabe merværdi, da produktionen er så marginal og i de fleste tilfælde udgør et biprodukt fra mælkeproduktion. De konkluderede, at enhver fordel ved at pålægge en hvilken som helst form for klassificering af slagtekroppe ville være uforholdsmæssig i forhold til de ekstra omkostninger ved dens gennemførelse.

Med hensyn til markedsoplysninger bekræftede de fleste respondenter, at klassificering af slagtekroppe spiller en mindre rolle ved køb af fåre- og gedekød. Kun fire respondenter fra medlemsstaterne og én interessent udtrykte interesse i at udvide prisindberetningen til også at omfatte andre kategorier af slagtekroppe af får. Ligeledes ønskede kun to respondenter fra medlemsstaterne og én interessent, at der skulle indberettes priser for slagtekroppe af geder. Svarene bekræftede, at indkøb af fåre- og gedeprodukter på de fleste EU-markeder aftales enten på grundlag af faste betalinger, pr. dyr, pr. kg levende vægt eller slagtet vægt eller endda ud fra dyrenes størrelse.

Desuden angav respondenterne den relative betydning af får, der handles i Bulgarien, Estland, Grækenland, Spanien, Ungarn, Rumænien og Sverige. Respondenterne påpegede imidlertid, at selv når der handles med levende dyr mellem medlemsstaterne, udgør indkøb baseret på klassificering af slagtekroppe ikke en væsentlig andel.

4.2 Respondenternes vurdering af salgsbetegnelser

For at undgå en stigning i den finansielle og administrative byrde for aktører og myndigheder viste langt størstedelen af respondenterne ikke interesse i at indføre mere ny lovgivning på EU-plan om salgsbetegnelser. Kun fem og to medlemsstater støttede en mere specifik lovgivning om salgsbetegnelser på EU-plan for henholdsvis får og geder.

Kun én medlemsstat rapporterede om en anmodning fra sine nationale interessenter om at have specifik lovgivning på EU-plan om salgsbetegnelser for får, mens én respondent fra interessenterne støttede denne holdning. I undersøgelsen understregede kun én medlemsstat behovet for at skelne mellem flere lammekategorier, og én interessent gav udtryk for, at der er utilstrækkelige markedsoplysninger for gedekød.

4.3 Respondenternes supplerende bemærkninger

Det fremgår af svarene fra respondenterne, at markedsføring og opskæring af fåre- og gedekød for det meste sker efter køberens specifikationer og indebærer mindre forarbejdning end for kød af andre arter. Nogle respondenter erkendte betydningen af små slagterier og slagtninger på bedriften i deres medlemsstater, når forarbejdningsindustrien skal forsynes med fåre- og gedekød. På detailniveau sælges kødet hovedsagelig i overensstemmelse med kundernes behov eller i færdigpakkede pakninger.

Desuden påpegede respondenterne, at der findes forskellige kvalitetsmærker for fårekød i Belgien, Danmark, Estland, Irland, Grækenland, Spanien, Kroatien, Italien, Portugal, Slovenien og Slovakiet og forskellige kvalitetsmærker for gedekød i Grækenland, Spanien, Kroatien, Portugal og Slovenien. Deres markedsandele er dog ofte temmelig små i forhold til den samlede indenlandske produktion.

Generelt forelå der ikke skøn over markedsandelen for de forskellige råvarer i de fleste spørgeskemaer.

5 Konklusioner

Interessenternes deltagelse i undersøgelsen var meget begrænset, hvilket er i tråd med opfattelsen af, at mere lovgivning om klassificering af slagtekroppe og salgsbetegnelser ikke er en prioritet for sektoren. Desuden var der kun ringe interesse blandt medlemsstaterne eller interessenterne for at indføre en obligatorisk klassificering af slagtekroppe af får, et klassificeringssystem for slagtekroppe af geder eller for yderligere at lovgive om produkter af fåre- og gedekød. Europa-Parlamentets beslutning fra 2018 om den nuværende situation og fremtidsudsigterne for fåre- og gedesektoren i EU[12] indeholdt heller ikke en opfordring om nogen specifik lovgivning om klassificering af slagtekroppe eller salgsbetegnelser.

Klassificering af slagtekroppe af får bør derfor fortsat være et frivilligt redskab på EU-plan, der skal anvendes, hvis det har fordele, der giver en reel merværdi, som kan retfærdiggøre en eventuel stigning i omkostninger og byrder. Evalueringen bekræftede manglen på gyldige grunde til at indføre en obligatorisk klassificering af fårekroppe på EU-plan. Der har ikke været nogen væsentlig udvikling med hensyn til at udvide anvendelsen af klassificeringsskalaen blandt de vigtigste EU-producenter. Derfor vil de omkostninger og den administrative byrde, som følger af at gøre klassificeringen obligatorisk, ikke være berettiget. Slagterierne vil skulle organisere og udføre klassificering af slagtekroppe, have uddannet særligt personale samt registrere og indberette resultater og priser. En kompetent myndighed vil skulle foretage inspektioner på stedet i overensstemmelse med EU-reglerne, hvilket kræver yderligere ressourcer.

Klassificering af slagtekroppe kan være et redskab for forsyningskæderne for får til at forbedre deres effektivitet, prisgennemsigtighed og markedsføring. Selv om obligatorisk klassificering af fårekroppe kan lette overførslen af oplysninger gennem forsyningskæden og i princippet kunne føre til mere retfærdige og økonomisk effektive transaktioner, ser mange aktører fortsat ikke store fordele, og de fleste leverandører, der handler med får, mener ikke, at der er behov for at klassificere slagtekroppe.

Der er ikke behov for at udvide EU-handelsklasseskemaet for slagtekroppe til også at omfatte geder grundet det meget begrænsede omfang af denne kødproduktion i mange medlemsstater og de særlige karakteristika ved slagtekroppe og kødudskæringer.

Med hensyn til salgsbetegnelser blev der i spørgeskemaerne ikke rapporteret om systematiske vanskeligheder eller problemer med gennemførelsen af den gældende lovgivning om markedsføring af fåre- og gedekød, og undersøgelsen viste, at de fleste erhvervsdrivende og kompetente myndigheder ikke vil pålægge flere lovgivningsmæssige forpligtelser på dette område. De gik snarere ind for en forenklet tilgang baseret på nærhedsprincippet og en reduceret administrativ byrde. Hertil kommer, at selv om fåre- og gedekød har forskellige handelsklassifikationer, som afhænger af dyrets alder, når det slagtes, gør de mange forskellige produktionssystemer og autoktone racer disse sektorer meget heterogene, og forbrugernes præferencer er knyttet til den kulturelle baggrund. De forskellige dimensioner, der ligger til

[12] Rapport A8-0064/2018.

grund for kødkvaliteten, kan derfor blive udsat for spændinger eller konflikter, hvis lovgiverne indfører en specifik salgsbetegnelse.

Den samlede konklusion er, at der ikke er behov for nye lovgivningsforslag om salgsbetegnelser eller klassificering af slagtekroppe inden for fåre- og gedekødssektoren.